

Узгоркі Катарсы ля возера Святога

рыстых мясцінах, у паніжаных — чорная і шэрая альха, бяроза, асіна. Лугі сухадольныя і нізінныя.

Па заходняй частцы Чашніцкага раёна праходзіць Лукомскае ўзвышша (найбольшая вышыня — 279 м), якое працягваецца на ПдУ Лепельскага раёна. Працягнулася яно з Пн на Пд на 20 км, з З на У ад 6 на Пн да 24 км на Пд. Узвышшы і грады вышынёй 15—30 м, радзей 40 м, падзяляюцца лагчынамі. На Лукомскім узвышшы размешчаны азёры Сарочынскае і Слідзец. Лясы захаваліся на невялікіх плошчах.

На У ад Чашнікаў размешчаны ланцуг лясістых узгоркаў, які мае назву Катарсы. Гэта прадаўжэнне Свянцянскіх град (Свянцянскага ўзвышша).

На ПдЗ раёна, у водазаборы р. Эсы, размешчана нізіннае балота Эса-Плін-

таўка. Плошча 4,3 тыс. га з сярэдняй глыбінёй торфу 1,5 м. Месцамі глыбіня залежаў торфу даходзіць да 3,5 м. Балота часткова асушана, выкарыстоўваецца пад сенажаць. На неасвоенай тэрыторыі балота расце хмызняк і нізкі хваёвы лес.

Праз раён праходзіць Чашніцкі разлом. Гэта даплатформавы разлом на ўсходняй ускраіне Вілейскага пахаванага выступу. Распаціраецца ён у субмерыдыянальным напрамку на адлегласці каля 140 км ад Расон да Чашнікаў. Ва ўнутранай структуры крышталёвага фундаменту ён аддзяляе Полацкі масіў ад Віцебскай складкавай сістэмы. Па глыбіні пранікнення разлом адносіцца прыблізна да катэгорыі глыбінных, звязаных з верхняй мантыяй зямлі.